

MAFFIUS

MAFFIUS, een min of meer regelmatig uitkomend informatie- en opiniebulletin van de universiteit te Maastricht.

Maffius nr. 8
3e jaargang september 1977

INHOUD

1	uitslag enquête vestigingsplaats RULg	18	Studium Generale
2	over overleg en vrede	19	Reisverslagen, voordrachten enz.
5	Maastricht actief: Het Milieucentrum	20	Korte berichten
9	In de kijker: Jos Lasker	21	WieWatWaar
15	Verkiezing lid College van Bestuur	23	De Ethische Commissie
16	De Westerprogrammering	25	Kokogruis
		26	Gedigtje Popagenda
		27	Sport

redactieleden Maffius

Hans Hagen	Vijverdal	
Puck Muller	Biomedisch Centrum	
Wim Hermens		
Marijke Niemann	Hoofdgebouw	
Jan Muytjens		
Jaap Zuidweg	Student	
Henny Peltenburg		Redactieadres:
Inge Dauphin	Redaktiesekretaresse	Inge Dauphin, Vijverdal
Chris Voskamp	Lay Out	Vijverdalseweg 1
Joep Offermans	Adviseur	043-841777 tst. 2173

” van de redactie

Welkom

Welkom aan 60 verse studenten. Welkom hier, omdat wij in Maastricht groei heel mooi vinden, zij het om uiteenlopende redenen. Laten wij nu eens proberen met de bekende waarde vrije wetenschappelijke exactheid uit te rekenen hoe mooi.

De Maastrichtse 60 en de nieuwkomers aan de andere medische faculteiten zullen over pakweg 7 jaar - evenals nu - zo'n 500 nieuwe huisartsen opleveren. Stel dat er 250 (+ 5%) jaarlijks de dienst verlaten. Dat betekent dan een jaarlijkse toename van 250. Over 7 jaar, als jullie tot de professie zult mogen gaan behoren, zou derhalve het aantal collegae wel eens met 7×250 ofwel zo'n 40% toegenomen kunnen zijn bij een bevolkingsgroei van om en nabij 3,5% over dezelfde periode. De schaarste neemt af, de marktwaarde en dus het inkomen van de huisarts dreigt te dalen! Beste 60, wees gerust. De L.H.V. staat pal. De verwachting is dat rond 1985 de normpraktijk bij handhaving van de honorering tot 1600 zal zijn verlaagd. De marktwaarde, welke ge thans op kosten van de belastingbetaler verwerven gaat, zal slechts zeer, ja zeer langzaam afkalven.

Succes !

eindredacteuren Marijke Niemann en Wim Hermens

” Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, foto copie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de redactie. ”

Sluitingsdatum kopij Maffius: Sluitingsdatum kopij nr. 9: 20 september.

Uitslag enquête vestigingsplaats RULg/ZM

- A. Van het aantal stemgerechtigden heeft gestemd: bij de studenten 28% bij het TAP 21% en bij het WP 38%.
- B. (Als toekomstige vestigingsplaats van de Medische Faculteit Maastricht kies ik voor:)

	Studenten	TAP	WP	Totaal
Randwijck	12%	34%	38%	29%
Annadalterrein	76%	64%	57%	65%

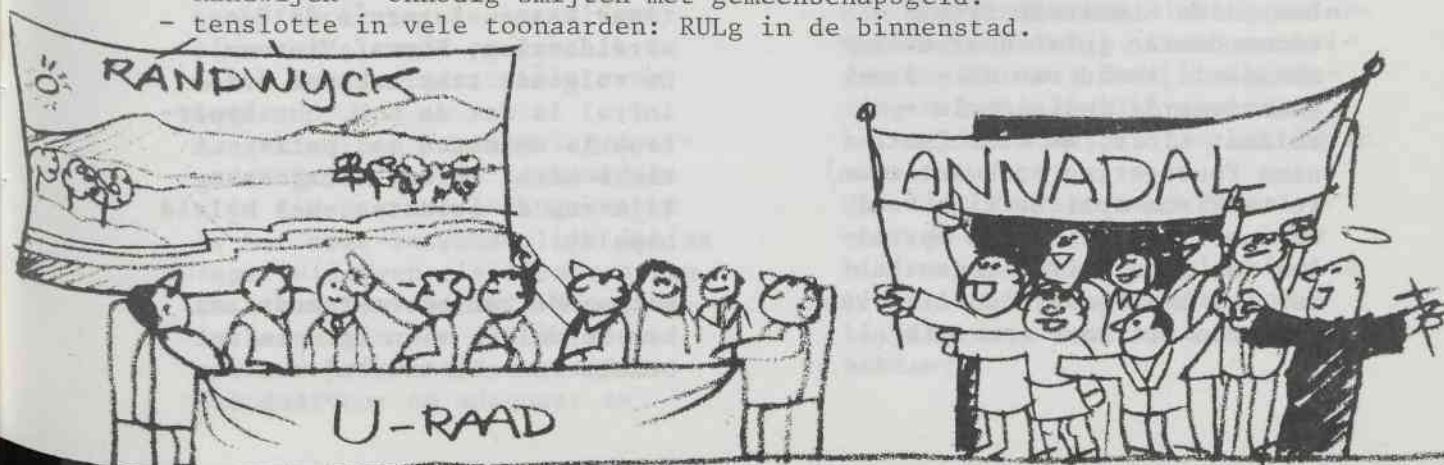
- C. (Als toekomstige vestigingsplaats van het Ziekenhuis Maastricht kies ik voor:)

	Studenten	TAP	WP	Totaal
Randwijck	12%	27%	36%	26%
Annadalterrein	76%	68%	62%	68%

- D. (De beide artikelen in Maffius over deze zaak heb ik)

	Studenten	TAP	WP	Totaal
wel gelezen	88%	80%	77%	81%
niet gelezen	-	7%	2%	3%
vluchtig bekeken	10%	14%	21%	15%

- E. Onder de kop "Eventuele Opmerkingen" waren vele reacties te vinden. Een bloemlezing volgt hierbij:
- Open Universiteit in Limburg is hetzelfde als een popfestival in Staphorst.
 - Geen superspecialistische geneseskunde.
 - geen getthovorming, maar in aangepaste stijl in binnenstad.
 - Eigenlijk is de beste oplossing: De Wever in Heerlen.
 - Dit soort opiniepeiling is beneden mijn nivo en de standaard van een universiteit.
 - Randwijck is een voos en ondoorzichtige zaak.
 - Randwijck symboliseert streekfunctie.
 - Het geseik moet nu maar es afgelopen zijn over deze keus (ik kies niet).
 - 't Gaat op het politieke aspect: 15.000 plaatsen zijn nodig voor het volk.
 - Ik kies niet, de instelling kiest.
 - Twee jaar Erasmus-Universiteit genazen mij van Swintologische torenflats en andere wanprodukten.
 - Wat zijn eigenlijk de argumenten pro-Randwijck, Tans?
 - Maffius, bemoei je niet met deze zaak.
 - Randwijck is grootschalig prestigeobject van bestuurders en projektontwikkelaars.
 - RULg los van Smec, Wilma en expansiedrift gemeente.
 - Randwijck = onnodig smijten met gemeenschapsgeld.
 - tenslotte in vele toonaarden: RULg in de binnenstad.

Over overleg en vrede

Het mag als bekend worden verondersteld dat in vele moderne legers de ratio "soldaat": centrale dienst (C.D.) - het conglomeraat van ingenieurs, aan- en afvoertroepen, administratie etc. - vaak ten gunste van de laatste uitvalt. Het mag ook als bekend worden verondersteld dat de ratio per leger varieert en dat het samspel tussen soldaten en C.D. in hoge mate de gevechtswaarde van de soldaat bepaalt. In de tweede wereldoorlog was de gevechtswaarde van de Duitse soldaat vooral voor '42 zeer hoog en die van de Russische na '42 ogenschijnlijk op basis van motivatie. Dit is maar ten dele waar. De Duitse soldaat was niet zo vreselijk gemotiveerd voor '42 (daarna in het geheel niet), maar had wel de beschikking over een zeer hoge gevechtswaarde, mede door een uitermate efficiënt en doelmatig gebruik van de C.D. ten zijnen behoeve gecreëerd. De ratio C.D./soldaat lag hier hoger dan bij de Russen. Bij de Russische soldaat was de motivatie en individuele gevechtswaarde met name na 1942 hoog, maar - bij gelijkwaardigen vaak superieur wapentuig - was zijn rendement vis à vis de Duitser veel geringer door een onderbezet en inefficiënt gebruikt apparaat van C.D. Dit bleek een strategische handicap, want hoewel de Russische frontcommandanten juist door de onafhankelijkheid van de - zeer gemotiveerde individuele - soldaat t.o.v. de C.D. (met name fouragering en kwartieren) in tactisch opzicht zich veel en veel flexibeler kon opstellen dan zijn Duitse tegenstander (en een lokaal conflict vaak won) kon dit door een ontbre-

kende C.D. (ingenieurs, aan- en afvoer) zelden strategisch benut worden.

Uit het bovenstaande blijken 2 zaken:

Vooropgesteld dat de soldaat gemotiveerd is, leidt decentralisatie tot verhoogd (tactisch) rendement. Zonder centralisatie van logistiek (C.D.) heeft het verhoogde rendement geen strategische consequenties.

Het genuanceerde beleid nu, van het Duitse leger wat inspeelde op de voordelen van centralisatie van logistiek was een voorwaarde voor het behalen van goede resultaten in de vroege 40er jaren.

Impliciet in deze opstelling was dat het beleid werd bepaald door de soldaten (generale staf) en dat het beleid mogelijk werd gemaakt door de kwartiermeesters (C.D.) van hoog niveau.

Het zal de lezer duidelijk zijn dat naast de twee bovenbeschreven voorbeelden van een geringe en inefficiënte gebruikte C.D. en een doelmatige, efficiënte C.D. er ook een derde mogelijkheid bestaat nl. de hypertrophie en hyperplasie van de C.D. Een C.D. derhalve die niet meer inspeelt op de behoefte van de soldaat. Zolang dit de beleidsvoering van de soldaten (strategie en tactiek van de generale staf) niet beïnvloedt, leidt dat uitsluitend tot kolossale verkwisting van gemeenschapsgeld (Amerikaanse leger in de 2de wereldoorlog, Korea, Vietnam). De volgende stap evenwel (vide infra) is dat de C.D. hun hypertrophie omzetten in (politieke macht en dus, onafhankelijk van de soldaten, het beleid bepalen.

Uitgaande van bovenstaande zal het duidelijk zijn dat men met behulp van een tweetal eenvoudige

dige structurele kunstgrepen het leger kan ontdoen van iedere (gevechts) waarde.

(1) Bouw - in vreedestijd op geleide van de wet van Parkinson een C.D. die qua mankracht het aantal troepen ten velde verre overschrijdt. Door deze manipulatie weet men met absolute zekerheid dat de staf van de C.D. samengesteld zal zijn uit een aantal bekende politici die niet boven zijn komen drijven op basis van hun technologisch en organisatorisch vermogen maar vooral op hun contactuele begaafdheden, en "social grace".

(2) Introduceer nu "democratische spelregels" inbegrepen het ondemocratische begrip "achterban":

a. Op basis van het principe van evenredige vertegenwoordiging bereikt men allereerst dat in de (generale) staf de invloed van de C.D. die van de generaals ten velde verre overschrijdt. Hiermee heeft men qua beleid de verbruiker meteen gedissociëerd van zijn ondersteuning.

b. Het is hierna eenvoudig om via de "democratie" de arbeidsvoorwaarden voor de meerderheid ook obligaat te stellen voor de minderheid (de soldaten). Het leger heeft nu opgehouden te bestaan in functionele zin.

Bovenstaande beschouwing gaat uit van het historisch gegeven dat de soldaten er éérst waren en de C.D. pas in tweede tempo ontwikkeld werden om de soldaten efficiënter te laten functioneren alsmede om gebruik te maken van de industriële revolutie.

Aangezien een samenleving doorgaans grote waarde toekent aan zijn directe overlevingskansen is het niet verwonderlijk dat de legerleidingen als dienaren van de staat hun centrale diensten in het begin van de 20e eeuw grotere prioriteit toekenden dan daarvoor om adequaat te

profiteren van de industriële ontwikkelingen. Universiteiten lopen achter. Zo zelfs dat zo'n 100 jaren na het begin van de industriële revolutie het zichtbare deel van de centrale dienst van de medische faculteit te Leiden (in het begin van de vijftiger jaren) bestond uit 1 persoon: de pedel de heer Verver. Merkwaardigerwijze beleefde de Leidse Medische Faculteit juist in deze decade ('50 - '60) een periode van grote bloei. Men kan stellen dat deze tactische overwinning niet geheel strategisch kon worden uitgebuit - gezien de resultaten in de decade '60 - '70 - wegens de afwezigheid van een C.D. Dit is niet juist. De centrale diensten in Leiden werden juist krachtig ontwikkeld in die periode. Dit gegeven wekt het vermoeden dat men niet zonder meer de artsen en C.D. van een medische faculteit mag vergelijken met de C.D. van het leger en de troepen ten velde. Dat tactische overwinningen juist tot stand komen door de afwezigheid van een centrale dienst maar in de aanwezigheid van gemotiveerde soldaten c.q. artsen is nog te begrijpen; echter dat in de aanwezigheid van een C.D. een tactische overwinning bij de een wel, maar bij de ander niet strategisch benut kan worden, wekt verwondering. Deze discrepantie kan uiteraard maar op twee niveau's liggen: de C.D. of de soldaat/arts. Er is nu vrijwel niets dat de arts onderscheidt van de soldaat. Beiden staan zij in dienst van de gemeenschap en waar de handeling van de een in hoge mate bepaald wordt door de reële dan wel imaginaire tegenstander, is dat bij de ander de zieke mens en aan universiteiten ziekte, onderzoek en onderwijs. Geen van beiden bepalen zij door hun handelingen hun milieu; integendeel het milieu schrijft hun het leven voor. Het ligt voor de hand derhalve naar de C.D. te kijken en hier blijkt inderdaad de oplossing te liggen. Medische faculteiten blijken drie soorten C.D.s te hebben:

1. De Oost- Europesche C.D. Hier is een volledige dissociatie opgetreden tussen de C.D. en de soldaten ten velde. De C.D.s bepalen het beleid waarnaar de verbruikers zich dienen te richten. Incidentele gevallen daargelaten wordt geen zinnig werk geleerd danwel werk van inferieure kwaliteit. Artsen zijn gedemotiveerd. Men vergadert frequent en veelvuldig; mocht door een waanzinnig toeval een gemotiveerd en terzake kundig medicus als lid in zo'n commissie plaatsnemen, wordt hij op ideologische gronden (bv. geen partijlid) dan wel gewoon als querulant geëlimineerd.

2. De Leidse C.D. van de vijftiger jaren. Een rudimentaire C.D., dat wil zeggen volledige decentralisatie. Dit stimuleert creatief werk echter de vruchten van dit werk zijn moeilijk te vertalen in structurele consequenties.

3. De C.D. van de jaren 70 - 80. Als men de C.D. van het Duitse leger in het begin van de tweede wereldoorlog als uitgangspunt neemt dan valt één verschil onmiddellijk op. De C.D.s van dit leger stonden onder leiding van de kwartiermeestergeneraals, in ieder geval inhoudsdeskundige militairen; de C.D.s van de medische faculteiten staan zelden of nooit onder directe leiding van een medicus. De hoofden van de medische C.D.s derhalve hebben in tegenstelling tot hun militaire evenknie een veel moeilijker taak: inspelen en service verlenen aan een hun in principe vreemde discipline. Vanzelfsprekend zullen deze diensten ook veel sneller dan die van het leger de neiging hebben een eigen leven te gaan leiden, hierin zonder twijfel

- waar het universiteiten betreft - bijgestaan door de W.U.B. Het eerder gesignaleerde fenomeen dat tactische successen behaald aan medische faculteiten niet automatisch tot strategische winst leiden ondanks het bestaan van C.D. kan dan ook moeiteloos begrepen worden.

Maastricht lijkt tot dusver goed te zijn begonnen. Hier immers moest men eerst faculteiten (bv. ruimtelijke voorzieningen) creëren - dus centrale diensten - alvorens verbruikers aan te trekken. Het Biomedisch Centrum laat o.a. zien dat het samenspel tussen commissie voorbereiding medische generaal staf en centrale diensten uitmuntend kan verlopen; afgezien van wat detail kritiek kan men stellen dat de verbruikers - pas naderhand aangesteld - binnen het B.M.C. geheel bevredigend kunnen functioneren.

Bovenstaande reverieën sluit ik af met te stellen dat de troepen ten velde van de M.F.M. het volste vertrouwen hebben in de centrale diensten, maar dat men het hen niet euvel zal duiden als zij de ratio C.D./soldaat met grote nauwlettendheid zullen volgen.

P.J.C. van Breda Vriesman
Capaciteitsgroep Pathologie

Maastricht Actief:

Het Milieu Centrum

Donderdagmiddag, 18 augustus, trefcentrum hoofdgebouw.

Ik heb voor het middaguurtje pauze een afspraak gemaakt met Simon van Tuijl van het Milieu Centrum Zuid-Limburg.

Tussen het nuttigen van soep en broodjes door praten we over het Milieu-Centrum: het ontstaan ervan, de activiteiten en mogelijke samenwerking met mensen van de Rijksuniversiteit Limburg.

Simon van Tuijl. Hij begon twee jaar geleden in Maastricht als eenzame strijder tegen milieu-verpesting en energie-verspilling. Nagenoeg zonder financiële middelen maakte hij een start met de opzet van een regionale afdeling van de landelijke milieu-actiegroep Strohalm. Zijn pionierswerk is niet voor niets geweest. Zo langzamerhand krijgt het Milieu-Centrum

Zuid-Limburg vorm. De uitbouw tot een goed georganiseerde en breed opgezette milieu-actiegroep is in volle gang.

Aktiviteiten Milieu Centrum

Het Milieu Centrum is duidelijk opgezet met een ander doel dan de in Limburg ook funktionerende Milieufederatie. Deze Milieufederaties zijn in alle provincies werkzaam en ze worden door de provinciale overheden gesubsidieerd. De Milieufederatie Limburg werkt vooral autoriteit-gericht. Men volgt kritisch het provinciaal en plaatselijk gebeuren van bestuurders op milieu-gebied.

Het Milieu Centrum staat iets anders voor ogen. Het is primair gericht op basiswerk in voorlichting aan de bevolking en aan de organisatie van die bevolking in de vorm van milieu-actiegroepen. Vanuit die actiegroepen wordt dan druk uitgeoefend om iets te doen aan de toenemende milieu-verwoesting.

Beide organisaties vullen elkaar aan. Er is tussen de Milieufederatie en het Milieu Centrum een groeiende samenwerking. Zo geven ze samen de Milieukrant voor Maas-, Mijn- en Mergelland uit.

Limburgs Energie Komitee (LiEK)

Een van de groepen binnen het Milieu Centrum is het Limburgs Energie Komitee. Momenteel is deze groep vooral bezig met het organiseren van de bevolking tegen de mogelijke bouw van een kerncentrale vlak over de grens bij Eysden, in het Belgische Visé. In België wordt er overal driftig gebouwd aan kerncentrales.

Zo zal er in Tihange, in de buurt van Hoei aan de Maas, een derde kerncentrale verschijnen. Simon benadrukt nog eens uitvoerig de bezwaren tegen kernenergie. Daarbij komt, dat ook het Maaswater door de komst van kerncentrales verder aangetast wordt. De temperatuur van het Maaswater gaat toenemen omdat het vele koelwater erop oeloosd wordt. En via dat koelwater worden ook kleine hoeveelheden radioactieve stoffen afgevoerd. Voor de toch al sterk vervuilde Maas kan een verdere bouw van kerncentrales betekenen dat het een 'dode' rivier wordt. Een open riool, waar notabene heel Rotterdam haar drinkwater uit haalt!

Het Limburgs Energie Komitee heeft samen met Belgische actiegroepen het verzet tegen een eventuele bouw van kerncentrales bij Visé op gang gebracht. Er worden nog steeds handtekeningen opgehaald die t.z.t. aan de verantwoordelijke autoriteiten zullen worden aangeboden.

Anti Kalkar demonstratie

Een andere aktiviteit die momenteel veel tijd en energie van het Milieu Centrum vergt is de grote anti-Kalkar demonstratie op zaterdag 24 september a.s.

Reeds in 1974 demonstreerden 10.000 Nederlanders op de markt van het westduitse plaatsje Kalkar tegen de bouw van een snelle kweekreaktor. Kalkar ligt vlak over de grens en Nederland is bij de bouw direct betrokken. Ook U heeft waarschijnlijk meebetaald aan deze snelle kweekreaktor door de extra heffing op Uw elektriciteitsrekening. Die zogeheten Kalkarheffing heeft destijds in Nederland geleid tot een grote anti-kernenergie beweging.

Ook in Duitsland is sprake van een groeiende beweging tegen kernenergie. Het politieke klimaat bij onze oosterburen is echter zodanig veranderd dat iedere tegenstander van kernenergie wordt afgeschilderd als staatsgevaarlijk. In dat licht bezien is het dat de Duitse staat bij demonstraties duizenden politieagenten laat optreden. Jammer genoeg is mede daardoor al enkele malen een demonstratie tegen kernenergie gepaard gegaan met hard politie-optreden.

Zo probeert men verdeeldheid te zaaien onder de demonstranten en de beweging tegen kernenergie te bestempelen als terroristisch.

Simon benadrukt dat de organisatoren voor de demonstratie in Kalkar op 24 september a.s. alles in het werk stellen om zoveel mogelijk garanties in te bouwen tot een vreedzaam verloop van de demonstratie.

In Nederland berust de organisatie bij het Landelijk Energie Komitee waarin allerlei milieu-groepen en politieke partijen als PPR en PSP vertegenwoordigd zijn.

Een massaal geweldloos protest nu kan betekenen dat met de bouw van de levensgevaarlijke snelle kweekreaktor in Kalkar gestopt wordt.

Internationale solidariteit moet nu hard gemaakt worden. Vandaar dat het Milieu Centrum vanuit Maastricht mensen werft voor deze demonstratie. Er zullen vanuit Maastricht op zaterdagmorgen 24 september bussen koers zetten naar Kalkar. En dat gebeurt vanuit tientallen plaatsen in ons land. Simon spreekt de hoop uit dat ook mensen van de universiteit mee gaan naar Kalkar. Kalkar is immers ook een gevaar voor onze volksgezondheid! Belangstellenden kunnen zich opgeven bij het Milieu Centrum (adres zie elders).

Samenwerking met de Universiteit ?

We praten verder over mogelijke samenwerking tussen het Milieu Centrum en mensen van de universiteit. Deze kontakten worden door het Milieu Centrum gewenst, er zijn zelfs al eerste kontakten gelegd!

Zo is het Milieu Centrum bezig met een projekt "Veiligheid en milieu in het bedrijf". In dat projekt, dat nog in de kinderschoenen staat, werken naast milieu-activisten ook mensen mee van de KWJ en Industriebond NVV.

Men wil onderzoek doen naar het gebruik van giftige stoffen in het produktie-proces. Er zijn tal van stoffen die gebruikt worden of die tijdens het produktie-proces ontstaan en die schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid van werknemers en omwonenden.

Om na te gaan wat voor inwerking stoffen hebben op de gezondheid van mensen hebben we behoefte aan wetenschappelijk onderzoek en steun. En daar ligt nu een mooie taak voor een Medische Fakuliteit als in Maastricht, aldus Simon. We hebben al kontakten met enkele mensen op de RUL die bezig zijn met de opzet van een gezondheidswinkel.

Simon benadrukt dat in het algemeen wetenschappelijk onderzoek best dienstbaar gemaakt kan worden aan actiegroepen, vakbeweging, bedrijfsledengroepen, buurtkomitees etc. Op die wijze vervult zo'n universiteit ook een duidelijke funktie in en voor de gemeenschap. Een gemeenschap die in feite, via de belastingen, ook het hele universitaire apparaat betaalt!

Studentenbeweging

Het gesprek spitst zich toe op de invloed van de universiteit op het buitenparlementaire gebeuren in een stad als Maastricht.

Simon benadrukt dat in andere universiteitssteden duidelijk te merken is dat allerlei aktie-groepen en buurtkomitees aktief ondersteund worden door studenten. Een positieve zaak.

Hoe staat het wat dit betreft in Maastricht ervoor ? In de weinige aktiegroepen die Maastricht telt, merkt men er nog weinig van dat Maastricht een universiteitsstad is geworden. Natuurlijk speelt mee dat Maastricht pas een handjevol studenten telt.

Maar ook het feit dat de studieprogramma's de laatste jaren in het algemeen verzaard worden. Daardoor hebben studenten nauwelijks nog tijd om zich met werk in aktiegroepen bezig te houden.

Desondanks heeft het Milieu-Centrum wel de verwachting dat er steun komt vanuit de universiteit. Er zijn immers ontzettend veel raakvlakken tussen de milieu-problematiek en de gezondheidssituatie van de mens.

Randwijck en het milieu

Het middaguurtje is bijna om. Ik kan het niet laten om met Simon te praten over de discussie die op de RUL op gang is gekomen over eventuele nieuwbouw op Randwijck. Ik vraag Simon als milieu-aktivist naar zijn mening.

Hij vertelt over zijn persoonlijke ervaringen in de betonbunkers van de Utrechtse universiteit. Dat moet in Maastricht voorkomen worden. Randwijck draagt het gevaar mee dat hier net zo iets gaat ontstaan.

En als milieu-aktivist ben ik in het algemeen tegen grootschalige planmakerij. Je ziet die grootschaligheid overal plaats vinden. Neem de chemische industrie: DSM gaat op grote schaal uitbreiden in het nu nog landelijke Graetheide. Neem de grootschalige plannen m.b.t. de bouw van kerncentrales. En de grootschalige stadsuitbreidingen.

Randwijck is ook een vorm van zo'n grootschalige expansie, geheel volgens de ontwikkelingen in een kapitalistische samenleving. Achter de schermen zijn het de grote betonboeren Melchior en Wilma die volgens Simon grote druk uitoefenen om Randwijck vol te bouwen. Voor hem hoeft het niet, zeker niet op korte termijn.

Voor de leefbaarheid en het milieu is het beter om zoveel mogelijk te zoeken naar vestiging van de universiteit in de Maastrichtse binnenstad.

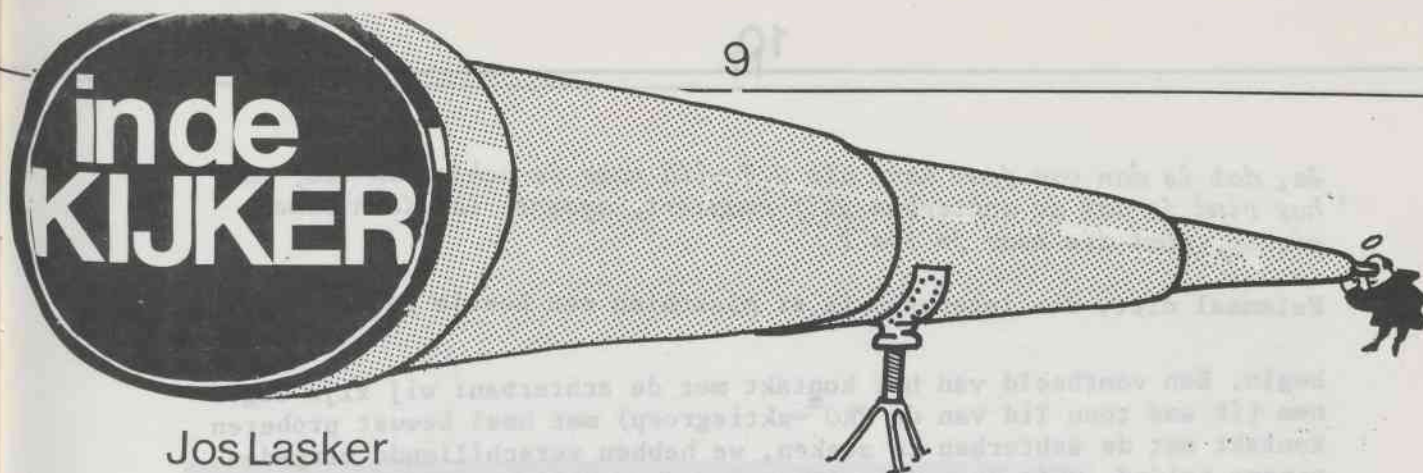
De pauze is bijna om. Even komt nog ter sprake dat binnen het Milieu Centrum ook gewerkt wordt aan de oprichting van een afdeling van de ENWB, een vakbond die de belangen van fietsers behartigt. Verder staat er een internationale studie-dag op het programma. Een studie-dag met Limburgse milieugroepen en groepen uit het Duitse en Belgische grensgebied, aangevuld met mensen uit vakbeweging en politieke partijen. De strijd voor het behoud van milieu en landschap zal internationaal gevoerd moeten worden!

Voor meer informatie over alle zaken die in dit gesprek naar voren zijn gekomen en voor opgave tot deelname aan de anti-Kalkardemonstratie kan de lezer zich wenden tot:

Milieu Centrum, Hoogbrugstraat 74, Maastricht. Tel. 043-12213.

$C_2H_3SO_3 ?$

Jos Lasker

Interview : Marijke Niemann
Foto's : Coen van der Gugten

Bij de verkiezingen voor de eerste U-raad, een dik jaar geleden, werd gekozen voor het niet-wetenschappelijk personeel werkzaam in de faculteit JOS LASKER, secretaresse bij de capaciteitsgroep Sociale Psychiatrie.

Nu ze zich niet meer kandidaat gesteld heeft voor de nieuwe U.R. en deze dus vaarwel zegt, is Maffius eens bij haar gaan informeren naar haar ervaringen in dit eerste afgelopen U.R.-jaar.

Jos, kun je na een jaar U.R. zoals jij als vertegenwoordiger van de niet-wetenschappelijke staf in de U.R. hebt gezeten, iets vertellen hoe je dat hebt ervaren ?

Ik kan dat splitsen in een positieve en een negatieve ervaring. De positieve ervaring was toch wel dat je echt betrokken bleef bij het hele universiteitsgebeuren. Het negatieve vond ik toch wel dat er zo'n ontzettende veelheid van informatie op je afkomt dat je eigenlijk niet meer weet hoe je die informatie nou moet verdelen in meer-belangrijk en minder-belangrijk om het nog in je op te kunnen nemen, door te werken en eventueel terug te koppelen.

Destijds, toen je je kandidaat hebt gesteld voor de U.R., wat is toen jouw motivatie geweest om dat te doen ? Had je een heel duidelijke motivatie ?

Nou, ik vond het gewoon leuk om te doen. Ik ben ontzettend politiek geïnteresseerd, ben ook actief in de politiek. Een U.R. moet zich dan wel niet politiek opstellen, maar houdt zich echter met allerlei zaken bezig die me interesseren. Er was in het voorafgaande jaar zo nu en dan een bijeenkomst geweest van de Tappers; de laatste bijeenkomst heeft plaatsgevonden op het Biomedisch Centrum. Ik had toen eigenlijk het optimisme dat we via het zitting nemen in de U.R. de Tappers een beetje zouden kunnen aktiveren.

Dat idee van de Tappers interesseren, die belangstelling wekken, heb je het gevoel dat daar in het algemeen in geslaagd is ?

Nee. Dat vind ik nou een van de zeer negatieve ervaringen die ik heb, en ik heb het idee dat als je er meer werk van had kunnen maken, dus méér de Tappers betrekken bij datgene wat je deed, dat je dan misschien meer erin zou slagen die interesse te wekken. Maar zoals ik het nu in het afgelopen jaar ervaren heb, is het zo dat de U.R. niet leeft bij de medewerkers van de universiteit.

Ja, dat is dan van jouw kant als U.R.-lid naar je achterban toe, maar hoe vind je dat de achterban zelf reageert, ageert, is die nieuwsgierig, komt die naar je toe?

Helemaal niet, die interesse is er misschien een beetje geweest in het

begin. Een voorbeeld van het kontakt met de achterban: wij zijn begonnen (ik was toen lid van de PRO^{*}-actiegroep) met heel bewust proberen kontakt met de achterban te zoeken, we hebben verschillende vergaderingen belegd, vóór de verkiezingen, mensen erbij betrokken, ons programma duidelijk gemaakt.

Dat liep in het begin heel lekker. Vervolgens hebben we afgesproken dat we, voordat de vergaderingen op donderdagavond waren (eens in de veertien dagen) bijeenkomsten zouden organiseren waarop zowel mensen van de U.R. aanwezig zouden zijn, met afwisselend voorzitterschap. De publieke belangstelling was zo gering dat daardoor op de duur ook de belangstelling van de U.Raadsleden minder werd.

Dat is jammer, hé.

Ja, ik vind het ontzettend jammer, want ik heb het begin als erg leuk ondervonden omdat je je gewoon zelf zoveel vragen stelt, die dan duidelijk werden door 'n half uurtje of 'n uurtje praten. Maar de mensen daar bedoel ik mee het publiek, die zullen veel meer geactiveerd moeten worden.

En heb je het gevoel dat je als Tapper dan speciaal een gebrek aan tijd had en dat wellicht misschien het wetenschappelijk personeel meer in de gelegenheid zou zijn om te aktiveren, om aktief te zijn?

Nou, dat weet ik niet. Ik kan me wel voorstellen dat ze meer gelegenheid zouden kunnen hebben, omdat wij als secretaresses meer op één plaats zitten, je bent hooguit telefonisch in kontakt met iedereen, dus niet zo dat je echt kontakt kunt onderhouden door makkelijk naar iemand toe te gaan. Dat kun je wel eens een keer doen, maar je kunt niet te vaak van je plaats zijn. De W.P.-ers kunnen veel gemakkelijker in kontakt komen via de onderwijsgroepen, via de projektgroepen.

Heb je het gevoel dat je voldoende in de gelegenheid bent geweest of bent gesteld om zelf op informatie uit te gaan, dus als er onderwerpen in de U.R. ter sprake kwamen, dat je je dan optimaal kon laten voorlichten overal?

Nee, dat heb ik echt niet gekregen. Dat is nu een van de dingen die ik in het begin heel optimistisch heb gedacht dat die zo zouden gaan, namelijk het kontakt met de achterban, en de achterban die kontakt met jou zou onderhouden, voorts de mogelijkheid om je te informeren, je stukken door te nemen, te informeren bij anderen: Hoe kijk jij er nou tegenaan, en een soort planning: Wat komt er nou straks

en wat er zou moeten komen, en die tijd heeft gewoon ontbroken. Je moet zoveel informatie verwerken (het worden enorme papiermassa's langzamerhand) en dat allemaal in je vrije tijd. De mogelijkheid om dat in kantoor tijd te doen, nou, dat is minimaal. Je zit met tijdgebrek. Ik vraag me af of daar in de toekomst niet wat aan gedaan moet worden.

Een van de punten van PRO bijvoorbeeld was een aktiepunt over het verschil tussen wetenschappelijk en niet-wetenschappelijk personeel. Nou, daar is een verschil tussen. Alleen al het vastleggen van hun rechten. Het wetenschappelijk personeel heeft namelijk het recht om zulke bestuursactiviteiten te doen, dat ligt gewoon vast. Dat is niet zo bij het niet-wetenschappelijk personeel. Er is in het begin gesteld: als we als PRO-aktiegroep erin komen, dan moeten we kijken of we daar iets aan kunnen doen, bijvoorbeeld vervangende mankracht. Als ik eens even optel hoeveel tijd je kwijt bent zonder dat je, wat wij nu dit jaar gemist hebben, echt intensief contact houdt met je achterban, dan komt dat - afgezien van de tijd die je nodig hebt voor vergaderingen die 's avonds plaatshebben - ongeveer neer op zo'n twee dagen per maand voor je algemene oriëntatie. En hier zou dan eigenlijk vervangende werkkraacht tegenover moeten staan. Anders legt het een te grote claim op je vrije tijd.

Eigenlijk, in jouw geval, is een combinatie van bestuursstaak en je gewone dagtaak niet zonder moeilijkheden geweest ?

Nee. En dat heeft niet gelegen aan de houding van de capaciteitsgroep en ook niet aan de houding van de capaciteitsgroep-voorzitter, die vindt het eigenlijk jammer dat ik me dit jaar niet herkiesbaar heb gesteld. Het is zo, dat als je nog een studie wilt volgen, dan doe je dat geen twee jaar. En dat is een van de redenen geweest waarom ik het gewoon dit jaar niet meer kon, omdat ik in de knoei kwam te zitten met m'n tijd. Niet omdat ik de interesse niet had, want ik vind, als je het een jaar gedaan hebt, begin je net een beetje je er thuis te voelen. En als ik me in diensttijd meer en beter had kunnen informeren was ik het blijven doen, gewoon omdat ik het leuk vind..

Steeds die tijdsfaktor hè ?

Ja, de tijdsfaktor is eigenlijk het enige, en ik kan dus niet voor andere Tappers spreken, en misschien zitten de W.P.-ers met hetzelfde probleem. Maar ik geloof dat de Tappers nog wel met een extra probleem zitten omdat elke ontwikkeling die wij willen doen, dus zelfontwikkeling, dat je dat in je eigen tijd moet doen. Een W.P.-er kan zich ontwikkelen van gewoon wetenschappelijk medewerker tot hoofdwetenschappelijk medewerker, tot promotie, via een projekt, via z'n onderzoek,

enzovoort. Willen wij ons verder ontwikkelen, als je bijvoorbeeld carrière zou willen maken, dan moet je dat in je eigen tijd doen, en dat komt er dan naast je werk nog eens bij.

Wat ik ook nog graag van jou wilde weten, Jos, hoe heb je je gevoeld als enige vrouw in de U.R. ?

Misschien was het nu en dan een beetje alleenstaan. Bijvoorbeeld a.s. donderdag, zoals je weet, is het afscheid van de oude U.R. Nou, je staat daar als enige vrouw.

Maar dat er nu verschil is bij het werken in de U.R. als enige vrouw tussen de mannen, nee, dat niet.

Er is geen sprake van discriminatie ?

Nee, beslist niet. Als er discriminatie zou zijn, dan is het gewoon omdat de vrouwen zelf niet actief en geïnteresseerd genoeg zijn. Ze moeten veel meer meedoen, zie maar eens in de politiek, er zijn veel te weinig vrouwen die zich actief ermee bezighouden.

De verhoudingen tussen het wetenschappelijk personeel en het niet-wetenschappelijk personeel, leden binnen de U-raad, wat kun je daarvan zeggen, Jos, vooral wat betreft de acceptatie en het begrip van en voor elkaar, tussen deze twee categorieën personeelsleden ?

Nou, wat de verhoudingen betreft kan ik wel zeggen dat deze zonder meer goed waren. Overhaupt trouwens in de hele Universiteitsraad vond ik de verstandhoudingen altijd erg prettig. Wat me vooral in het begin opviel was de grotere bestuurlijke ervaring, of laat ik zeggen, de grotere ver-gadertechniek die de wetenschappelijk medewerkers hadden.

Heb je voor de nieuwe U.R.-makers nog wensen ?

Ja, ja, ik heb twee wensen. Allereerst uiteraard naar de Tappers toe, dat is tenslotte mijn achterban geweest, dan hoop ik dat de Tappers die er nu in zijn gekomen meer tijd en gelegenheid zullen hebben om contact met de achterban te onderhouden, ze te stimuleren, ze erbij te halen, ideeën bij hen te gaan halen. Gewoon zodat we met z'n allen het gevoel krijgen dat de U-raad er is voor óns. Mijn wens aan de hele U-raad is dat er meer mensen proberen om straks, als de bijeenkomsten tussen de middag weer van start gaan, die bij te wonen.

Ja, dat lijkt me belangrijk, dat je belangstellenden achter je hebt, met interesse in je werk en wat je nu aan het doen bent.

Ja, en ook dat ze gewoon zelf merken dat het niet zomaar een hobby bedrijven is, maar dat het iets is wat ze zelf ook volgend jaar kunnen gaan doen of het jaar daarop als ze de tijd hebben, want volgens mij moet zeker de Tapper, (ik weet niet of het bij de anderen speelt), over zijn drempelvrees heen geholpen worden. Als je ziet dat het merendeel der Tappers bijvoorbeeld in een enquête die voor het einde der verkiezingen plaats vond op de vraag om passief of actief kiesrecht, het passief kiesrecht prefereert, dan betekent dat toch wel iets.

Mag ik nog even op twee daarnet-genoemde zaken terugkomen die jou aangaan? Je zei dat je politiek actief bent; welke richting gaat dat uit?

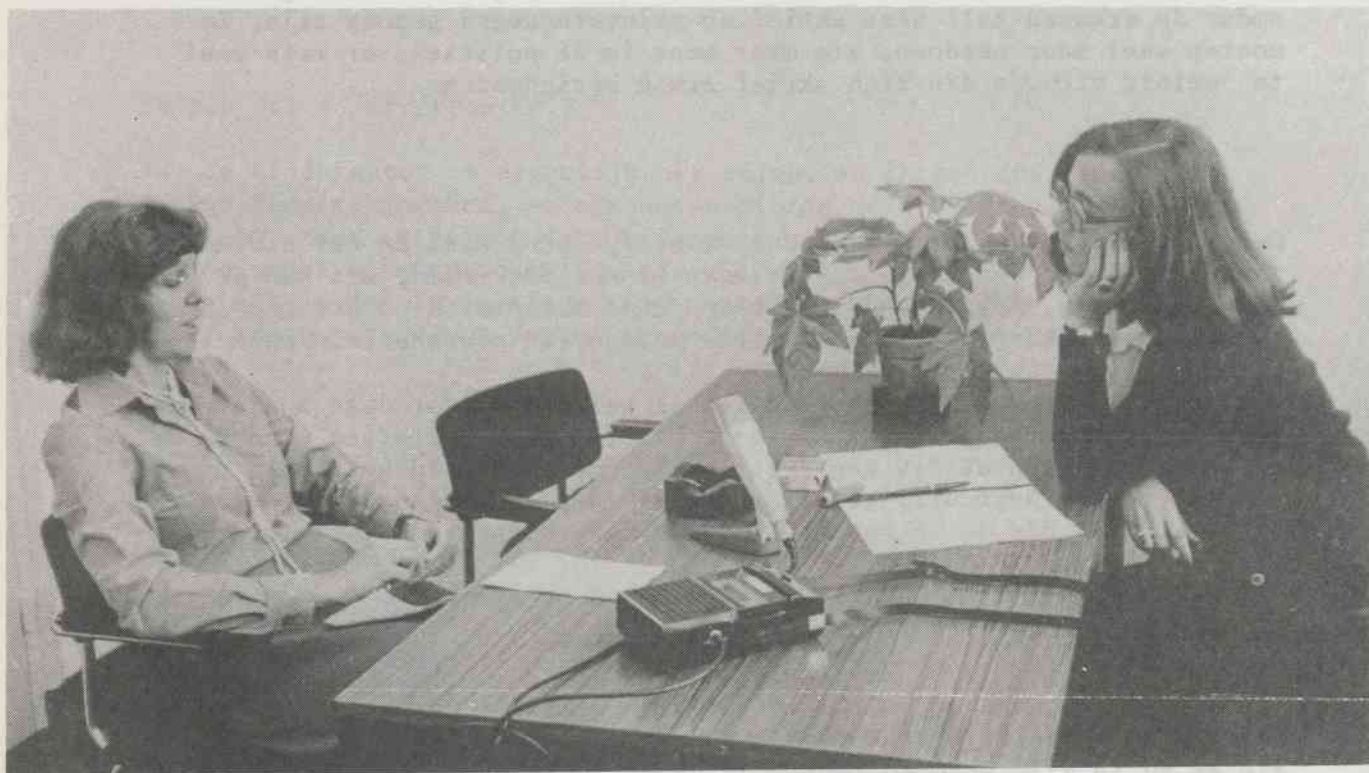
D '66! Ik ben actief lid in de regio Limburg.

Ik geloof dat je studeert hè. Wat studeer je?

M.O. Duits. En daar ga ik dadelijk weer flink aan werken als ik weer wat meer tijd krijg als het U.R.-lidmaatschap mij niet meer belast.

Mag ik je dan met D '66 en je M.O. Duits veel succes toewensen.

Dat wens ik van ganser harte de hele nieuwe Universiteitsraad!

Rijksuniversiteit Limburg

Maastricht, 1 september 1977

UNIVERSITEITSRAAD

advertentie Maffius verkiezing lid College van Bestuur

VERKIEZING LID COLLEGE VAN BESTUUR

Tot 1 januari 1978 wordt het College van Bestuur van onze universiteit gevormd door de Rector Magnificus en twee door de Kroon benoemde leden (Algemene Maatregel van Bestuur II, artikel 18). De vrijkomende plaats in het College van Bestuur na het vertrek van de heer Tans per 1 januari 1978 zal worden ingenomen door een gekozen lid.

Volgens artikel 30, lid 3 van de Wet Universitaire Bestuurs-hervorming (WUB) kiest de Universiteitsraad al dan niet uit zijn midden een lid van het wetenschappelijk corps in vaste dienst tot lid van het College van Bestuur.

Op 18 augustus 1977 heeft de Universiteitsraad ten aanzien van het te kiezen lid van het College van Bestuur de volgende besluiten genomen:

- hij of zij zal voor een periode van twee jaar worden gekozen;
- hij of zij zal 4/5 van zijn of haar werktijd aan deze functie besteden.

De Vertrouwenskommissie van de Universiteitsraad is belast met het verrichten van alle werkzaamheden ten behoeve van een voordracht aan de raad voor de verkiezing van een lid van het College van Bestuur.

De Universiteitsraad zal daartoe binnenkort een profielschets opstellen van het te kiezen lid van het College van Bestuur. Zodra dit heeft plaatsgevonden, zal hieraan nadere bekendheid worden gegeven. De profielschets zal voorts op verzoek aan belangstellenden worden toegezonden.

Degenen, die belangstelling hebben voor deze functie en menen daarvoor in aanmerking te komen, dan wel zij die de aandacht willen vestigen op kandidaten, worden verzocht zich in verbinding te stellen met de Vertrouwenskommissie van de Universiteitsraad. De reacties zullen uiteraard met de nodige vertrouwelijkheid en zorgvuldigheid worden behandeld.

De griffier van de Universiteitsraad is ambtshalve belast met het sekretariaat van de Vertrouwenskommissie; bij hem kunnen nadere inlichting worden verkregen.

(H., kr. 211, tst. 111/122).

De Wester Programmering:

Programma van eisen voor de bouw van een academisch ziekenhuis

Op 25 en 26 november a.s. wordt er een Workshop Academisch Ziekenhuis gehouden. Het ligt in de bedoeling dat deze workshop een bijdrage zal leveren aan de gedachten-ontwikkeling rond een te ontwerpen basisfilosofie voor het Academisch Ziekenhuis Maastricht.

Deze basisfilosofie zal het uitgangspunt zijn van de lange weg die vervolgens afgelegd moet worden om te komen tot een programmering voor de bouw van het academisch ziekenhuis.

Bij de programmering kan gebruik worden gemaakt van een standaard-programma van eisen voor de bouw van academische ziekenhuizen, bekend onder de naam Wester Programmering. Dit programma is opgesteld door het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen in overleg met medewerkers uit alle disciplines van medische faculteiten in Nederland. Het gaat uit van standaard-uitgangspunten, capaciteiten en voorzieningen van academische ziekenhuizen.

In Amsterdam wordt momenteel een academisch ziekenhuis gebouwd met gebruikmaking van de gegevens uit de Wester Programmering. De programmering is tevens leidraad bij de verbouw en uitbreiding van de academische ziekenhuizen in Groningen, Leiden en Utrecht.

Huis, tuin en keuken

Je moet drie keer je eigen huis gebouwd hebben voordat je het goed doet. Dit veel gehoord gezegde uit de volksmond doet vermoeden dat veel bouwers doorgaans niet geheel tevreden zijn met het eindresultaat van hun bouwplan.

De hooggestegen bouwkoorts doet de bouwer maar al te vaak vergeten dat hij in een vroeg stadium moet starten met te omschrijven wat hij precies wil.

Is die omschrijving er niet, dan zal hij tot zijn teleurstelling ontdekken dat de plaats van een aantal muren, deuren en ramen niet blijkt te voldoen aan de eisen die de dagelijkse praktijk stelt aan zijn manier van wonen.

Vooraf, tot in de details, formuleren wat de bedoeling is van huis, tuin en keuken wordt in termen van omvangrijke projecten "Programma van eisen" genoemd.

Omvangrijke projecten

Bij de bouw van omvangrijke projecten staat men voor vergelijkbare problemen van de huis-, tuin- en keukenbouwer, alleen de omvang van de problemen vraagt om een gigantische studie en voorbereiding.

Het eindresultaat zal moeten zijn dat het gebouw en de inhoud de organisatie weerspiegelen die er gebruik van maakt.

Academisch Ziekenhuis

In de Wester Programmering zijn landelijke gegevens bij elkaar gebracht die resulteren in een programma van eisen voor de bouw van een academisch ziekenhuis.

Uitgaande van standaard-doelstellingen zijn taken en functies van het academisch ziekenhuis geformuleerd: een overzicht van activiteiten die op een zinvolle manier op elkaar zijn afgestemd. Daarbij wordt gezocht naar een organisatievorm voor het realiseren van noodzakelijk gemaakte samenwerkingsverbanden.

Vervolgens zijn de taken en functies gekwantificeerd. Op basis daarvan kan de gebruiker van de Wester Programmering bijv. zijn eigen activiteiten kwantificeren en eventueel prognoses opstellen. Wanneer men bijv. 10.000 operaties per jaar wil laten plaatsvinden in de klinische en poliklinische sektor, dan kan men in de aangeboden informatie het daarvoor noodzakelijke voorzieningenpakket vinden. Uiteraard moet daarbij worden uitgegaan van het feit dat de geraadpleegde programmering uitgaat van bepaalde doelstellingen.

Na het formuleren en kwantificeren van taken en functies volgt het samenstellen van het voorzieningenpakket: Bouwkundige-, electrotechnische-, installatietechnische-, en inrichtingsvoorzieningen. Dit geheel vormt het programma van eisen, waarmee men naar een architect kan stappen.

Het is te verwachten dat de Wester Programmering veel informatie bevat die dienstig kan zijn bij de gedachtenontwikkeling en programmering voor de opbouw van Ziekenhuis Maastricht.

Overigens leent die programmering zich niet alleen voor het oplossen van problemen op lange termijn : nieuwbouw. Ook bij het oplossen van problemen op korte termijn, zoals de aanpassing van Ziekenhuis St. Annadal, zouden uit het Wester Programma gegevens geput kunnen worden.

Ter inzage

Wie belangstelling heeft om zich te verdiepen in de Wester Programmering: het omvangrijke werk (ongeveer 1 meter boekenplank) ligt bij het Dekanaat ter inzage.

STUDIUM GENERALE

Onlangs hebben vertegenwoordigers van de verschillende instellingen van hoger onderwijs in Maastricht afgesproken, dat ze in de toekomst hun activiteiten op het gebied van Studium Generale zullen gaan bundelen. Men wil op den duur komen tot een gezamenlijk beleid en een geïntegreerde opzet van één Studium Generale Maastricht.

Preluderend op deze toekomstmuziek is besloten reeds dit jaar de activiteiten gezamenlijk naar buiten te presenteren. Met dit doel is een bescheiden brochure samengesteld; bescheiden, omdat verschillende instellingen het organiseren van activiteiten, lezingen, tentoonstellingen en dergelijke pas ter hand plegen te nemen als het nieuwe studiejaar begonnen is. Daardoor zal het nodig zijn, dat in de loop van het jaar nog enkele malen aanvullende informatie gegeven zal worden.

In het kader van Studium Generale organiseert Carrefour in samenwerking met de Hogeschool voor Theologie en Pastoraat te Heerlen een cyclus van zes voordrachten onder de titel "Religie en Gezondheid". De eerste avonden uit deze cyclus zijn op 6 oktober (Dr. W. Berger: "Kerk als therapie?") en op 20 oktober (Dr. H. Manders: "Kerk als begrafenisonderneming?").

De bijeenkomsten worden gehouden in de Aula van de universiteit. Inlichtingen zijn te verkrijgen bij F. v.d. Ven s.j. , Tafelstraat 13, tel. 15651.

Onder auspiciën van de Academie voor Cultureel Esthetische Vorming vindt een veertiental vrijdagmiddagcolleges plaats over Europa: eenheid en verscheidenheid, zijn verhouding tot de niet-Europese wereld en het crisisverschijnsel in de Europese cultuur.

De eerste colleges, op 9,16,23 en 30 september worden gegeven door drs. N.H.C. van Loenen. Zij handelen over de wortels van Europa: Hellas, Rome, Israël: drie volstrekt ongelijke werelden die vermengd raken, die botsen (tot op de dag van vandaag).

Tussen september en december worden nog colleges verzorgd door drs. L. Grollenberg, prof. dr. C.W. Mönnich, prof. dr. G. de Smet en drs. N.H.C. van Loenen.

De bijeenkomsten worden gehouden in het gebouw van de Jan van Eyckacademie, Academieplein 1, van 14.15-16.00 uur. Inlichtingen zijn te verkrijgen bij drs. N.H.C. van Loenen, Marijkelaan 2, Sittard, tel. 04490-2972.

Onder auspiciën van de Limburgse Academie voor Bouwkunst wordt dit jaar, naast een aantal gastcolleges waarover nog gesprekken lopende zijn, een drietal avonden georganiseerd, gewijd aan de Nederlandse korte film. Het werk van jonge cineasten zal daarbij centraal staan. De data zijn 10 en 24 november en 8 december. De bijeenkomsten vinden plaats om 19.00 uur in het gebouw van de Academie, Capucijnenstraat 98.

Inlichtingen worden verstrekt door dhr. C.J.A. Genders, Stafdocent van de Academie, Capucijnenstraat 98, tel. 18444.

Reisverslagen, voordrachten en publicaties

Mede op verzoek van de Reizencommissie zal in deze rubriek voortaan ook aandacht worden gegeven aan de verslagen van buitenlandse reizen van medewerkers. Verslagen kunnen als regel worden opgevraagd bij de schrijver(s) of ze liggen ter inzage bij de afdeling Voorlichting.

Op het zesde internationale congres over groepstherapie in Philadelphia U.S.A. heeft mw. dr. M.A. Bremer-Schulte een inleiding gehouden onder de titel "Project on guidance of chronic ill's; introduction to a supportgroup project involving indigenous co-helpers".

Op 13 september a.s. zal mw. Bremer meewerken aan een onderdeel van AVRO Televizier, gewijd aan psoriasis.

Dr. v. Houtte, dr. Jeekel en dr. Bruins Slot bezochten in juni het International Congres of Cardiovascular Surgery in Athene. Ze hebben daarbij vooral belangstelling aan de dag gelegd voor de perifere vasculaire onderwerpen. Met name kwamen aan de orde aorto-iliacale afwijkingen, femoro-popliteale bypasses, en profundoplastiek. Ook werden enkele sessies gewijd aan het meten van vasculaire afwijkingen.

F. Jongsma bezocht van 20-23 juni in München de vakbeurs voor gebruikers van lasers. Hij heeft aldaar een betrekkelijk complete documentatie van de op het ogenblik verkrijgbare lasers kunnen vergaren. De verzamelmappen liggen ter inzage bij R. Borgman van de capaciteitsgroep Biofysica.

De capaciteitsgroep Medische Sociologie heeft in juli een rapport gepubliceerd over de funktie, de structuur en de ontwikkeling van de capaciteitsgroep en van het wetenschapsgebied waarop zij zich beweegt. Tevens heeft deze groep een jaarverslag over 1976 samengesteld.

R. Reneman en A. Hoeks hebben in een zojuist verschenen uitgave "Echocardiology with Doppler appications and real time imaging" (The Hague, 1977) een hoofdstuk verzorgd onder de titel "Continuous wave and pulsed Doppler flowmeters; a general introduction".

Jan M. van Nueten, Robert S. Reneman en Paul A.J. Janssen in Eur. J. Pharmacol. 44, 1-8, 1977: "Specific Alpha-adrenergic blocking effect of droperidol on isolated smooth muscles".

F. van der Horst heeft op de NHG dag van 4 juni j.l. te Utrecht een inleiding gehouden over Verslaglegging-Registratie. Hij omschrijft verslaglegging als het geheel van activiteiten, betrekking hebbend op het praktijkgebeuren en opgezet om te komen tot kwaliteitsverbetering van de huisartsgeneeskunde.

G.J. Tangelder bracht van 6 tot 17 juni een bezoek aan het laboratorium van dr. K Arfors, Pharmacia AB, Uppsala, Zweden. Hij heeft zich beziggehouden met een aantal technieken die gebruikt kunnen worden bij het bestuderen van de microcirculatie.

In "Innere Medizin", aug. 1977 p. 272 vv. publiceerde prof. dr. K.H. Rahn een bijdrage onder de titel "Katecholamine und Hochdruck".

Prof. dr. L. Groot bezocht van 6-8 juli 1977 de Newcastle meeting van de Health Economists' Study Group. Er werden voordrachten gehouden over de kosten van behandeling van chronische nierkwalen, over de motieven die artsen ertoe hebben gebracht te kiezen voor een specialisme, over het verrichten van kostenallocatie naar regio, over migratiekosten van patiënten, over de waardering van het leven in het licht van het gedrag van consumenten bij het vernieuwen van hun autobanden, over evaluatie van verschillende vormen van bejaardenzorg, over kosten van thuisverzorging, ziekenhuis en verpleegtehuis, en over de uitgaven die voor overheden gemoeid zijn met een screeningsprogramma voor kinderen met spina bifida tegenover de te verwachten besparingen.

KORTE BERICHTEN

Oosteuropese reizen

Het Ministerie van Onderwijs heeft aan de Colleges van Bestuur van de universiteiten en hogescholen geschreven, dat het aanbeveling verdient, dat Nederlandse groepen studenten, wetenschappelijke delegaties of deelnemers aan congressen en symposia, die het buitenland en met name Oosteuropese landen bezoeken, daarvan vooraf kennis geven aan de Nederlandse Ambassade in het betreffende land.

Promotie

Op 23 september a.s. hoopt drs. J.A. Schuerman in de Aula van de universiteit te promoveren op een proefschrift getiteld: "Revalidatie van gedragsdeviaties bij cerebraal gestoorden". Promotoren zijn prof. dr. J. Bremer van de RULimburg en prof. dr. P. Boeke uit Groningen. Drs. J. Schuerman is als klinisch psycholoog verbonden aan het Revalidatiecentrum Hoensbroek; hij is part-time werkzaam bij de capaciteitsgroep Medische Psychologie.

wie

prof.dr. N.W. Bell

drs. R. Krause

mej. M.I. Achtenberg
mej. H.F.J.M. Brantjes
mej. M.E.T.H. Gerards
mej. M.J. Groot
dr. R. Minkowsky
mw.drs. J.J.H. Mulder-van Haaster
mej. A.M. Pisters
dhr. V.H. Rutgers
mej. J.E.H. Spronck
dhr. H.L. Vermeeren
mej. M.J.M. Zwanenburg

drs. R.T. Evenwel
dhr. N.C.P. Kaanen
dhr. C.M.L. Kouw
mej. M.L. Lengs
mej. M.J.H. Linden
dhr. N.A. Niehot

prof.dr. G. Saenger
dhr. H. Smeets
mej.dr. E.E. Stobberingh

wat

adviseur

wetenschappelijk medewerker

operatiekamerbediende
medewerkster sectiebibliotheek Annadal
laborante
sekretaresse
wetenschappelijk medewerker
wetenschappelijk medewerkster
analiste
medewerker
administratief medewerkster
medewerker spoelkeuken
typiste

wetenschappelijk medewerker
medewerker
technisch medewerker
typiste
administratief medewerkster
student-assistent

wetenschappelijk medewerker
medisch-naatschappelijk werker
wetenschappelijk medewerkster

waar

per 26 april 1977

Dekanaat

per 1 juli 1977

Algemene Heelkunde

per 1 augustus 1977

Civiele Zaken
Bibliotheek
Farmakologie
Fysiologie
Inwendige Geneeskunde
Medische Psychologie
Farmakologie
Algemene en Juridische Zaken
Medische Psychologie
Civiele Zaken
Personele Zaken en Studentenbelangen

per 1 september 1977

Farmakologie
Civiele Zaken
Civiele Zaken
Dekanaat
Bibliotheek
Pathologie/Immunologie

Medische Sociologie
Klinische Psychiatrie
Medische Mikrobiologie

wie

drs. J.M. Schoenmaker
dr. A.R. Smith

dhr. P.A.A. Hermans

mw. G.J.C. van der Mars-Pastoors
mw. J.A. Rensen-de Boer

Mieke v.d. Brink

waait

wetenschappelijk medewerker
wetenschappelijk medewerker

stagiaire Sociale Akademie

sekretaresse
administratief medewerkster

binnen de Dienst PZ/SB van PZ naar SB

weg

per 1 augustus 1977

Biofysika
Algemene Heelkunde

per 15 augustus 1977

Personele Zaken en Studentenbelangen

per 1 september 1977

Fysiologie
Bibliotheek

Zoeklicht op onderzoek:

De Ethische Commissie

Onlangs werd er in de Researchcommissie een discussie gevoerd over de beoordeling van de ethische aspecten van ingediende projekten. Naar aanleiding hiervan iets meer over dit onderwerp.

Een van de opvallende eigenschappen van ethische normen is dat ze zo snel verschuiven dat je veilig kunt zeggen dat er over 50 jaar gegriezeld zal worden over wat wij nog best toelaatbaar vonden. Wie dit niet gelooft moet eens de beschrijving lezen die J.B. Watson in 1924 gaf van het bekende "little Albert" experiment met een jongetje van 11 maanden. Om te bewijzen dat angst aangeleerd kan worden maakte hij het kind aan het schrikken door hard op een metalen staaf te slaan iedere keer als hij een witte rat liet zien. Watson beschrijft het begin van het experiment als volgt (vertaald uit *Psychology from the standpoint of a behaviourist*, Lippincott, Philadelphia, 1924): "Ik nam de witte rat plotseling uit de mand en liet hem aan Albert zien. Hij begon zijn hand naar de rat uit te steken. Juist toen hij het dier aanraakte werd er direkt achter zijn hoofd op de staaf geslagen. Het kind sprong wild overeind, viel voorover en verborg zijn gezicht in de matras. Het huilde echter niet". Nadat dit nog 8 keer herhaald was, beschrijft Watson de 9e keer: "Op het moment dat de rat aan de baby werd getoond begon hij te huilen. Hij keerde zich af en viel om; kroop daarna op handen en voeten zo snel weg dat hij nog maar net gepakt kon worden voor hij de rand van de tafel bereikte". Dit soort voorbeelden geven je het gevoel dat experimenten met mensen niet meer mogelijk zouden moeten zijn, maar ik denk dat je dan pas goed onethisch zou zijn. Je zou dan bijvoorbeeld niet meer in staat zijn om het nut van een nieuw geneesmiddel of een nieuwe therapie te bewijzen. Zo'n bewijs, meestal met een proefopzet met een onbehandelde controlegroep, geeft natuurlijk wel vaak ethische problemen. Vaak wordt gesteld dat je een nieuwe therapie pas toepast als je "overtuigd bent" van het nut, en dat het dus onethisch is om de mensen uit de controlegroep niet te behandelen. Bekend is het verhaal van de beroemde chirurg die aan studenten vertelde dat hij een nieuwe hartoperatie al op 120 patiënten had toegepast. Toen een student vroeg of hij een controlegroep had, draaide hij zich verontwaardigd om en sprak: "Dat zou hebben betekend dat ik de helft van deze patiënten had laten sterven!" In de algemene bijval hoorde niemand meer dat de student met een zwak stemmetje vroeg: "Welke helft?" Of een trial ethisch verantwoord is of niet wordt o.a. bepaald door de vraag of het probleem niet elders (soms indirekt) al werd opgelost. Dit maakt de discussies soms moeilijk: iemand meent dat het bewijs al geleverd is en verwijt de anderen dat ze hun literatuur niet bijhouden (een zeer speciale vorm van gebrek aan ethisch besef!). Een goed uitgevoerde trial moet ook stoppen als het bewijs geleverd wordt voordat het voorgenomen aantal patiënten werd behandeld, of als er ondertussen een andere therapie beschikbaar komt. Hoe zwaar soms tegen deze regel werd gezondigd bleek bijvoorbeeld onlangs toen bekend werd dat in de V.S. een controlegroep negers met syphilis vanaf 1930 werd bestudeerd zonder behandeling, terwijl in 1945 penicilline beschikbaar kwam!

Een van de oorzaken van het verschuiven van normen bij medici is in sommige landen het smartegeld. (De discussie in de Researchcommissie ging dan ook al snel over wettelijke aansprakelijkheid.) In de V.S. is het heel gewoon geworden dat een patiënt schadevergoeding krijgt van een arts. Hij moet daarvoor bij de rechtbank aantonen dat de medische behandeling niet optimaal was en kan dan soms enorme bedragen vragen. Naar aanleiding van dit soort processen is het in de staat

Californië bijvoorbeeld weer standaard geworden dat de anaesthesist tijdens de operatie continu de pols volgt in plaats van om de paar minuten, zoals vroeger gebruikelijk was. Dit systeem heeft echter ook grote nadelen. De gemiddelde chirurg in Californië betaalde in 1976 ongeveer 25.000 dollar aan verzekeringspremie om zich tegen dit soort risico's te beschermen. Hij verhaalde die kosten natuurlijk weer op z'n patiënten zodat de kosten van de gezondheidszorg stegen. Erger is dat er een algemene angst voor aansprakelijkheid onder medici ontstaan is die leidt tot doorrijden bij verkeersongelukken en dergelijke. Buitenlanders krijgen in de V.S. tegenwoordig soms de raad iemand die op straat onwel is geworden niet naar een ziekenhuis te brengen omdat wanneer de patiënt geen geld heeft, de kosten worden verhaald op degene die hem in het ziekenhuis bracht. (Men zegt dat deze situatie ontstaan is na een proces, aangespannen door het Samaritan Hospital in Chicago !)

Het is jammer dat de discussie over ethiek, ook aan de RULg, vaak gevoerd wordt naar aanleiding van DNA-recombinatie experimenten compleet met griezelverhalen van uit het lab ontsnapte kankerverwekkende coli-bacteriën e.d. Natuurlijk zijn experimenten met genetisch materiaal gevaarlijk en moeten ze aan strenge regels worden onderworpen, maar zulk onderzoek gebeurt weinig (in Nederland waarschijnlijk helemaal niet) en dit soort science fiction leidt de aandacht af van de gewone ethische problemen die wél veel voorkomen, ook in Maastricht. Om dit te illustreren volgen hier een aantal voorbeelden uit projecten die de Researchcommissie heeft beoordeeld:

- Om de grootte van de weefselschade te meten zou bij hartinfarktpatiënten de eerste 48 uur om de 4 uur wat bloed worden afgenomen. Volgens nog eens 48 uur om de 6 uur, en daarna gedurende een week elke dag. De patiënten liggen meestal de eerste 48 uur aan een infuus. Daarna vergt de bloedafname een venapunctie. Dit experiment heeft geen therapeutisch nut voor de patiënt. Wel is het mogelijk dat deze methode in de toekomst gebruikt zal worden om de weefselschade te beperken.
- Een groot probleem bij sommige vormen van psychotherapie is dat het effect van de therapie teniet wordt gedaan door ongecontroleerd contact met de buitenwereld (lees bijvoorbeeld het stuk "Waarom ik geen psychiater wil worden" van Koen van Vugt in de vorige Maffius). Daarom werd gekozen voor een opzet waarbij de patiënt geïsoleerd werd. Toegang tot de kamer was beperkt tot de 12 leden van het behandelende team. De patiënt kon niet op eigen initiatief contact zoeken met iemand die niet met het behandelingsplan op de hoogte was.
- Om de invloed van de bloeddruk op de mortaliteit door cardiovasculaire oorzaken te bepalen werd een groep mensen met bloeddrukverhogende middelen behandeld. Het betrof overigens gezonde mensen met een bloeddruk die niet zo hoog was dat normaal tot behandeling zou zijn overgegaan. De behandeling is vooral voor oudere mensen niet geheel zonder risico.
- Om de invloed van lichamelijke training op hoge bloeddruk na te gaan ondergingen ratten met te hoge bloeddruk een zwemtraining. Hiertoe liet men de dieren 3 maal per week zwemmen in een bak water. De ratten zwommen steeds 1 uur tenzij uitputting optrad, d.w.z. de rat langer dan 10 seconden onder water bleef.

Deze voorbeelden zijn niet bedoeld om er een oordeel over te geven. Daarvoor moet men meer gegevens hebben. Ze tonen echter, dacht ik, wél aan dat een Ethische Commissie ook hier geen luxe zou zijn. Voor diegenen die bang zijn dat zo'n commissie alleen een nieuw bureaucratisch obstakel in de researchplanning zou zijn, moet nog vermeld worden dat in een recent onderzoek in de V.S. is gebleken dat de strengheid van de ethische normen bij onderzoekers evenredig is met de kwaliteit van hun werk, gedefinieerd als de frequentie waarmee dit werk werd geciteerd.

KOZO • GRUITS

Mededeling van het Universiteitskoor bestemd voor alle eerstejaars, maar ook geschikt voor ouderejaars en medewerkers.

Beste eerstejaars,

Sinds enkele maanden bezit onze universiteit een zangkoor, onder de weinig originele naam "universiteitskoor", dat toegankelijk is voor alle studenten en medewerkers die interesse hebben in deze vorm van musiceren. Wij willen een zo breed mogelijk repertoire opbouwen zodat iedereen zich thuis kan voelen bij ons koor. Natuurlijk zal iedereen begrijpen dat het aantal ingestudeerde stukken op dit moment nog zeer summier is; er zijn dus mogelijkheden te over om zelf suggesties in deze richting te doen.

Ondanks ons korte bestaan hebben wij reeds een aantal uitnodigingen gekregen voor een uitvoering en hebben wij reeds een eerste optreden gehad tijdens het laatste eindexamen.

Na genoten te hebben van een (welverdiende ?) vakantie beginnen we op dinsdag 13 september om 18.45 uur weer met onze wekelijkse repetities op het oksaal in de aula. We zullen dan o.a. bekijken of we de repetitie op dinsdag laten of dat we deze naar een meer geschikte dag verplaatsen.

Naast het herhalen van de reeds ingestudeerde stukken zullen we meteen beginnen met een aantal nieuwe stukken zodat de nieuwkomers zich direkt bij ons thuis zullen voelen.

Ons koor, dat op dit moment uit zo'n 25 personen bestaat, kan nog een groot aantal leden (ook medewerkers en ouderejaars !) gebruiken. Vooral de dames zijn bij ons - vanwege hun slechte vertegenwoordiging in ons koor - van harte welkom.

Indien je nog informatie wilt hebben kun je je wenden tot Joop Collon (3e jaars), Jo Ploum (3e jaars), telefoon 045-456213 of Leo Baur (3e jaars), telefoon 043-313442.

Opgeven kun je je tijdens de repetities.

Hopelijk tot 13 september.

Jo Ploum
Leo Baur.

Popagenda

14 september	Iggy Pop; De Doelen, Rotterdam (onder voorbehoud).
15 september	Cliff Richard; Concertgebouw Den Haag.
16 september	Weather Report; Congresgebouw, Den Haag.
16 september	Cliff Richard; P.O.C., Eindhoven.
28 september	Gentle Giant; Stadsschouwburg, Eindhoven.
29 september	Gentle Giant; De Vereeniging, Nijmegen.
12 oktober	The Shadows; Congresgebouw, Den Haag.
19 oktober	B.B. King; Congresgebouw, Den Haag.

Gedigtje

Ut valt niet mee
 een gedigtje
 Un gedigtje is net
 als een
 minnaar
 Un heel lief
 gedigtje
 is een minnaar
 eentje
 die grinnikt
 als ie je inzeept
 en bloempjes
 stopt
 in je haar
 -- Dag, zegt ut gedigtje --

Laggen ik
 lag
 om ut
 gedigtje en
 kus, kus, kus
 hèèl zagtjes...

Wil diegene die
 de verkeerde groene loden jas
 heeft meegenomen
 deze weer omruilen op
 kamer 114 hoofdgebouw
 Bij voorbaat
 dank.

lichamelijke vorming & sport

Het programma lichamelijke vorming en sport voor het komende studiejaar ziet er voorlopig als volgt uit :

Maandag	17.30	Athletiektraining (loopnummers)	Sportpark Jekerdal
		Konditietraining	„ „
	18.00	Voetbaltraining	„ „
Dinsdag	17.00-18.30	Zaalvoetbal	Sporthal Geusselt
	18.45-20.00	Basketbal	Zaal Hotelschool(o.v.)
	20.00-21.00	Zwemmen	Zwembad Dousberg
Woensdag	17.45-18.30	Konditietraining (licht)	Vijverdal
	18.30-19.30	Recreatief Volleybal	„
	19.30-20.30	Volleybaltraining Damesselectie	„
	20.30-21.30	„ Herenselectie	„
	19.00-21.00	Badminton	Vijverdal
Donderdag	18.00-18.45	Konditietraining (middel)	Vijverdal
	18.45-19.30	Konditietraining (zwaar)	„

Deze trainingsuren zijn toegankelijk voor zowel studenten als medewerk(st)ers.

Het programma begint op dinsdag 6 september met Zaalvoetbal.

Volleybal: Het is de bedoeling om op woensdag 7 september vanaf 18.30 een recreatief volleybaltournooi te houden. Iedereen die het komend jaar wil volleyballen wordt verzocht acte de presence te geven. Het is dan ook gemakkelijker de selecties vast te stellen voor de komende trainingen. Voor de trainingen dames- en herenselectie wordt men uitgenodigd.

Tevens is het de bedoeling om, in samenwerking met de instituten voor H.B.O. te Maastricht, trainingen c.q. trim-activiteiten te organiseren op het gebied van

- zwemmen
- roeien
- hockey
- rugby
- Coopertest.

Coopertest:

Deze bestaat uit een 12 minuten durende activiteit, waarin men zich al dan niet snel voortbeweegt. De afgelegde afstand in 12 minuten kan een indicatie zijn voor de konditie waarin men zich bevindt.

Dit studiejaar zullen we deze Coopertest periodiek houden.

Noteer vast de volgende data in je agenda:

19 september 1977; 31 oktober 1977; 12 december 1977; 30 januari 1978;
13 maart 1978; 24 april 1978; 5 juni 1978.

Plaats: Sintelbaan, Sportpark Jekerdal.

Zwemmen

I In samenwerking met de direktie N.V. Sportfondsenbaden Maastricht kan er bij voldoende deelname een bijzondere service gegeven worden: Voor een bedrag van + f 140,- kan men het hele jaar door gebruik maken van de zwembaden in Maastricht op de voor het vrij zwemmen gereserveerde uren. Normaal kost een abonnement voor 4 maanden: f 107,50. Voordeel dus: f 290,-.

Het bedrag f 140,- wordt alleen gehandhaafd bij voldoende belangstelling !!!

Deze regeling is bestemd voor studenten, medewerkers en hun gezinsleden.

Voorwaarde is ook dat bij eventuele invoering van een zogenaamde sportkaart deze vereist is om voor deze regeling in aanmerking te komen.

Er kan in de volgende zwembaden gezwommen worden:

1. Zwembad Dousberg (binnen en buiten)
2. Zwembad "Heer" (binnen)
3. Zwembad Jekerdal.

Degenen die voor dit zwembadabonnement in aanmerking willen komen, worden verzocht contact op te nemen met Gerard v.d. Heyden, tst. 114 (Hoofdgebouw).

II Naast bovenstaande regeling is er ook een mogelijkheid tot zwemmen voor de minder frequente zwemmer (zwemster).

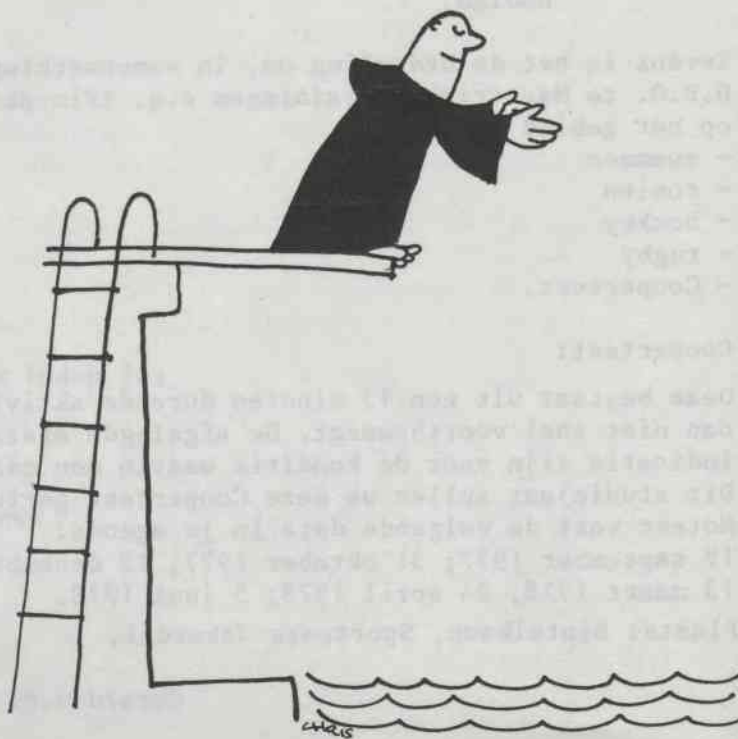
Elke dinsdag van 20.00-21.00 uur kan men vrij zwemmen in zwembad Dousberg. Ook dit staat open voor studenten en medewerkers.

Voorlopig zijn de kosten hiervan f 1,- per keer (normaal f 2,75).

Na invoering eventuele sportkaart vervalt deze bijdrage. Bezitters jaarabonnement betalen niets extra's.

Kaarten voor dit zwemmen zijn te verkrijgen bij Gerard v.d. Heyden, kamer 206, tst. 114.

Aanvang: dinsdag 6 september om 20.00 uur.

ZAALVOETBALTOURNOOI MEDEWERKERS

Niet minder dan elf teams schreven voor het toernooi in en alleen daarom al kunnen we spreken van een geslaagd evenement.

Op de woensdagen 17-24-31 augustus werd er fel en enthousiast gestreden om de 'cup'. Alles wat met het huidige voetbal te maken had vonden wij in deze wedstrijden terug: gele en rode kaarten, doping, omkoping (van keepers), transfergeruchten waren niet van de lucht.

Hoog gespannen verwachtingen (F.C. D.V.Z.S.) gingen in rook op, waardoor 'outsiders' een plaats in de finale veroverden.

Eindstanden:POULE I:

1. Tik Tak	5	(33-6)
2. Viktorie Boys	5	(31-9)
3. H.P. '36	2	(20-23)
4. Farma Boys	0	(12-48)

POULE II:

1. F.C. Boekenwurm	8	(51-12)
2. Verbraucsijskodo	4	(24-29)
3. Skillers	0	(11-45)

POULE III:

1. Lijksnijders	4	(22-18)
2. F.C. D.V.Z.S.	4	(22-20)
3. Financiële Floppers	2	(16-16)
4. Fyse Boys	2	(16-22)

FINALEPOULE:

1. F.C. Boekenwurm	-	winnaar Poule II
2. Lijksnijders	-	winnaar Poule III
3. Tik Tak	-	winnaar Poule I
4. Viktorie Boys	-	beste no. 2

Tijdens de finale wedstrijden werden reputaties (Tik Tak) omvergekegeld. De Lijksnijders fungeerden hier als als kampioenendoder door zowel tegen de Boekenwurmen als tegen de Hondemeppers van Ruud gelijk te spelen. Tegen de Viktorie Boys was echter niemand opgewassen. Met een excellerende Jules in het doel waren zij onverslaanbaar en mochten na afloop de wisselbeker in ontvangst nemen.

De eindstand van dit zaalvoetbaltournooi, dat een jaarlijks terugkerend evenement gaat worden, luidt:

1. Viktorie Boys	6	(26-13)
2. F.C. Boekenwurm	3	(16-19)
3. Lijksnijders	2	(10-14)
4. Tik Tak	1	(13-19)

